

“El cristià ha de ser sempre un anyell amb alegria malgrat les dificultats”

Ds, 15/02/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Divendres 14 de febrer de 2014*

Com ha de ser un deixeble de Jesús? Fixem-nos en els Sants Cirili i Metodi per descobrir la identitat del cristià. Comentant la primera lectura dels Fets dels Apòstols, ha assenyalat que el cristià és un "enviat". El Senyor envia els seus deixebles, els fa anar davant d'ell. I això vol dir que el cristià és un deixeble del Senyor que camina, que sempre va endavant.

No es pot pensar en un cristià aturat: un cristià que es queda aturat és que està malalt en la seva identitat cristiana, que té alguna malaltia en aquesta identitat. El cristià és un deixeble que camina, que va endavant. Però el Senyor també diu en el seu comiat final -ho hem sentit en el salm-: “Aneu per tot el món i prediqueu l'Evangelí”. Aneu. Camineu. Veiem com una primera característica de la identitat cristiana és caminar, i caminar encara que hi hagi dificultats, caminar superant les dificultats.

Això, ha afegit, és el que li va passar a Pau a Antioquia de Pisídia, on va trobar dificultats amb la comunitat jueva i llavors es va adreçar als pagans, endavant. Jesús ens encoratja a anar a les cruïlles dels camins, i a convidar a tots, bons i dolents. Així ho diu l'Evangelí: també els dolents! Tots. El cristià, doncs, camina i, si hi ha dificultats, segueix endavant per proclamar que el Regne de Déu és a prop. Una segona característica de la identitat cristiana és que el cristià ha de ser sempre un anyell. El cristià és un anyell, i ha de conservar aquesta identitat. El Senyor ens envia "com anyells enmig de llops". Però algú podria proposar d'utilitzar la força contra ells. Pensem en David, quan va haver de lluitar contra el filisteu: el van vestir amb l'armadura de Saül i no es podia moure. No era ell mateix, ell no era l'humil i senzill David. Per això al final, va agafar la fona i va guanyar la batalla.

Com anyells... no vulguem ser llops... Perquè, de vegades, la temptació ens fa pensar: això és difícil, aquests llops són espavilats i jo he de ser més astut que ells, oi?. Anyell. No enze, però anyell. Anyell. Amb l'astúcia cristiana, però anyell sempre. Perquè si tu ets anyell, Ell et defensarà. Però si et sents fort com un llop, Ell no et defensarà, et deixarà sol, i els llops se't menjaran cru. Com un anyell.

La tercera característica d'aquesta identitat, ha dit, és “l'estil del cristià” que és l'alegria. Els cristians són persones que exulten perquè coneixen el Senyor i porten el Senyor. I ha advertit que no es pot caminar en cristià sense alegria, no es pot caminar com anyell sense alegria. També en els problemes, també en les dificultats, també en els propis errors i pecats hi ha l'alegria de Jesús que sempre perdona i ajuda. L'Evangelí ha d'anar cap endavant portat per aquests anyells enviats pel Senyor que camina, amb alegria.

No fan un favor al Senyor ni a l'Església els cristians que porten un tempo “adagio-lamentoso”, que viuen així, queixant-se de tot, tristos... Aquest no és l'estil del

deixeble. Sant Agustí deia als cristians: “Ves endavant, canta i camina!”. Amb alegria: aquest és l’estil del cristià. Anunciar l’Evangeli amb alegria. I el Senyor ho fa tot. En canvi, massa tristesa, aquesta tristesa exagerada i amb amargor, ens porta a viure l’anomenat cristianisme sense Crist: la Creu buida, els cristians davant la tomba plorant, com la Magdalena, però sense l’alegria d’haver trobat el Ressuscitat.

En la festa dels dos deixebles cristians Ciril i Metodi, el Papa Francesc ens ha recordat que l’Església ens convida a reflexionar sobre la “identitat cristiana”. El cristià mai s’atura, és un home o una dona que camina sempre, que camina malgrat les dificultats. I camina com un anyell, no refiat de les seves forces: és un home o una dona que camina amb alegria. Que el Senyor, per la intercessió d’aquests dos germans sants, patrons d’Europa, ens concedeixi la gràcia de viure com a cristians que caminen com anyells i amb alegria.

Traducció: Jacint Figueras -Catalunya Religió